

Muž o holi

Pavčina Jíšová

Emi

Neměl kde spát proto odešel

G

přikrýt se trávou snad tam do polí

Emi

usínat s vírou v bohatství

C

G

že je muž s cestou o holi

Barvu svých očí dal červánkům

večer hýbal rty jen pár vět

z probdělých nocí do spánku

šel rok dopředu a rok zpět

D

Ami

Hmi

R: Sám už si vybral cestu

D

Ami

Hmi

G

sám už si určil čím chce znít

D

Ami

Hmi

sám v písni harf a žesťů

D

Ami

Hmi

Emi

sám sebe jednou pohladit

Učil se čekat a naslouchat

na staré křivdy se rozpomenout

pozval si zástupy myšlenek

tak je propustil ze svých pout

V paprscích slunce se prozářil

světlem přikryl svůj černý plášť

ušitou bolest zoufalství

v místě kde žil jen strach a zášť

R: Sám už si vybral cestu...

Divoká zvěř vešla do lesů

mraky spustily ostrý smích

dlouze se díval k nebesům

jako psanec a tak jako mnich

Odpustil všem které opustil

prosil všechno za odpuštění

hledal se v zrcadlech na písku

našel v sobě co jinde není

R: Sám už si vybral cestu...